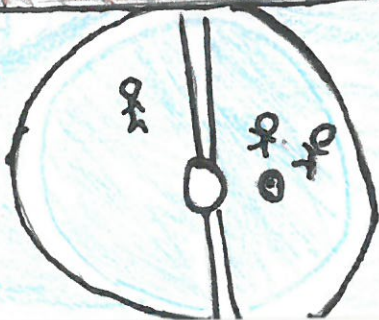
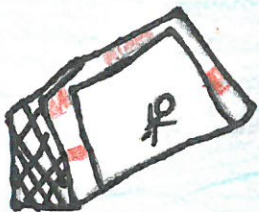
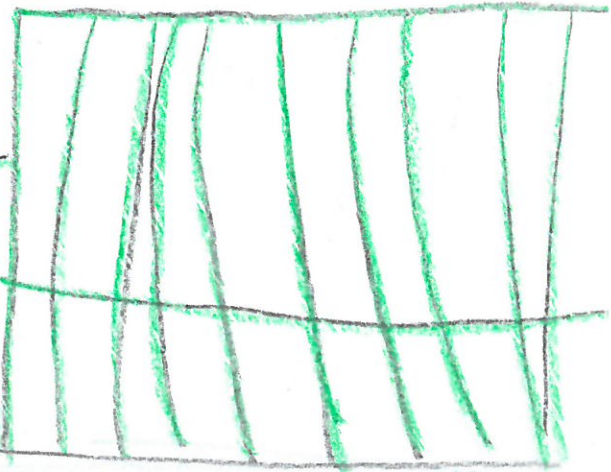
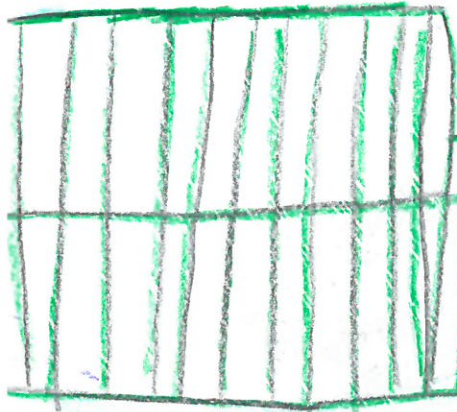
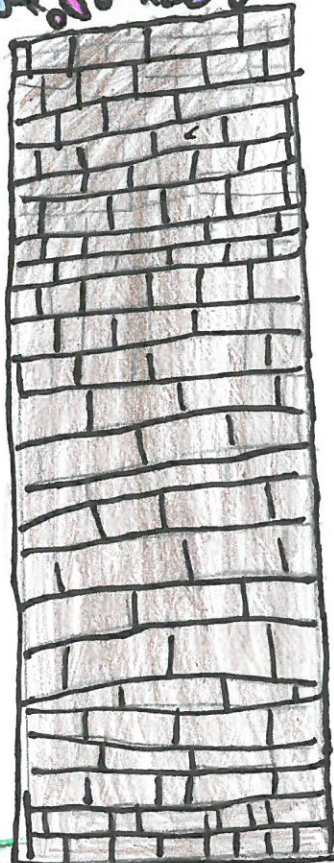
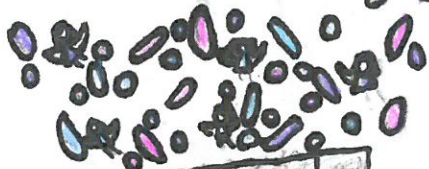

Qui i x Pol

FUNERAL?

Una vesprada va veindre ma mare a recollir-me, li vaig preguntar: - Quèavia abans del zumeral de davant de l'escola?.

Ella em digué que m'imaginava alguna cosa. L'endemà a l'hora del pati vaig escoltar un... "pata poom" que venia del zumeral. Vaig parar atenció i eren uns sorollets com: - tin tin tin.

Els meus companys i companyes em van dir que ells no escoltaven res, que m'ho estava imaginant ja. A l'eixida de l'escola aní a les meves classes de percussió, i continuava pensant en aquells sorolls.

A la nit em giquí les sabates i vaig eixir al carrer a veure si ho escoltava. De sobte, una pols de molts colors: rosa, blau i morat amb purpurina i una llumeneta, s'apropà a mi i de seguida començà a glotar cap a dalt amb una gada, que tenia cabell blau, els ulls morats i el vestit de color rosa xiclet. La gada entrà pel zumeral de l'antiga fàbrica de taubells D'Algarra i jo darrere d'ella. Dins del zumeral no hi havia una gada, ni dos, ni tres, havien un milió. Em transformí en una gada i em donaren una xicoteta classe perquè aprenguera a volar.

La gada em conta que feia temps,
del zumeral eixia un gum molt
negre, perquè dins vivia un ogre que
s'encarregava de contaminar, quan més millor.
Es passejava de nit pel poble i mesclava
tot el gem dels contenidors. El blau amb
el groc i el groc amb el marró. L'ogre sempre
estava engadat i menjava carlós, en
canvi, les gades ajudaven al poble gent
coses bones com per exemple: omplir la
neuera de la gent més pobre, replegar
les jaquetes que els xiquets i les xiquetes
oblidaven al parc...

Començaren unes obres al poble i
l'ogre se'n anà a viure a les muntanyes,
però cada nit baixava al poble a fer
de les seues.

A mi no m'agrada el que em va contar la fada i li vaig dir que jo podia ajudar a derrotar a l'ogre. Ella em va dir que sí. Jo era una fada amb unes puntetes rosa pastís, portava un vestit molt clarset.

Un dia, vaig aconseguir aprapar-me a la muntanya, però una corrent d'aire molt forta em tirà a terra i em va trencar la cama, l'ogre m'agafà i em va posar dins d'una gàbia. Em va dir que a mi, que m'importava la seva vida, li vaig dir que era important cuidar el planeta i reciclar. Al final, el vaig fer entrar en raó, em demanà perdó, em curà la cama i ara vaig amb classes, he deixat de ser una fada, però he get una bona tasca.

